

условия за развиване. Духът е разумното начало въ човъка. Като се бори съ плътта, духът докарва енергията ѝ въ движение, и по този начинъ я възпитава. Движението, което духът предава на плътта, е хармонично. Това хармонично движение прави плътта разумна. Тъй щото, стихътъ „плътъ и кръвъ нѣма да наследятъ Царството Божие“, се отнася до неразумната плътъ. Разумната плътъ, обаче, ще наследи Царството Божие. Разумната плътъ представя доброто, а неразумната — злото. Значи, злото нѣма да наследи Царството Божие. Разумната плътъ, доброто е дрехата, съ която духътъ се облича, за да влѣзе въ Царството Божие.

И тъй, за да превърне неразумната плътъ въ разумна, човѣкъ трѣбва да вѣрва въ Бога. Да вѣрва човѣкъ, това значи да има интуиция, да предвижда нѣщата. Който нѣма интуиция, той не може да вѣрва. Вѣрата подразбира процесъ на единство. Знанието подразбира процесъ на множество. За да придобие знание, за да придобие вѣра, човѣкъ трѣбва да бжде уменъ. Когато работи, умниятъ никога не причинява пришки на ржцетѣ си. Когато пжтува по планини, той никога не ранява краката си. Пришкитѣ на ржцетѣ не показватъ, че човѣкъ е работилъ много. Тѣ сж рани, причинени отъ неразумността на човѣка. Ранитѣ, причинени на ржцетѣ, или на краката на човѣка не го правятъ по-добъръ, отколкото е билъ по-ра-